

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 33 (1075)

Reede, 19. november 1982

XXXIV aastakäik

LEONID ILJITŠ BREŽNEV

Meie instituudis koguneti leinamiitingule Leonid Brežnevi mälestuseks neljapäeval, 11. novembril. Miitingu avas parteikomitee sekretär Aadu Talts. Leonid Brežnevist kui maailma kommunistliku liikumise silmapaistvast tegelasest kõnelesid õppeprorektor prof. Boris Tamm ja teadusliku komisiumi kateedri dotsent Vla-

dimir Parol. Leonid Brežnevist kui noorte suurest eeskujust rääkis automaatikateaduskonna komsomolisekretär, LR-31 üliõpilane Avo Kokman. Miitingust osavõtjad saatsid kaastundetelegrammi NLKP Keskkomiteele, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumile ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule.

Matuse päeval 15. novembril seisid auvalve Leonid Brežnevi leinaraamis portree juures. Instituudi töötajad ja üliõpilased jälgisid matust fuajeesse paigutatud teleri vahendusel. Need õppejõud ja üliõpilased, kel parajasti kestis õppetöö, katkestasid viieks minutiks loengu ja austasid Leonid Brežnevi mälestust leinaseisakuga.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Moskva, Kreml,
NLKP Keskkomiteele
NSV Liidu Ülemnõukogu
Presiidiumile
NSV Liidu Ministrite
Nõukogule

paistva tegelase, väsimatu rahuvoitleja, NLKP Keskkomitee peasekretäri, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe Leonid Iljitš Brežnevi ootamatu surma puhul.

nistrite Nõukogule, et meie õppejõud, teenistujad ja üliõpilased on ustavad kommunismi ideaalidele ja Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei kursile võitluses rahu eest, ning peavad sellega kalliks Leonid Iljitši mälestust.

Tallinna
Polütehnilise Instituudi
kollektiiv

Tallinna Polütehnilise Instituudi kollektiivi nimel avaldame sügavat kaastunnet maailma kommunistliku liikumise silma-

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Austatud seltsimehed ja sõbrad!

Meie, Zittau Inseneride Kõrgkooli õppejõud, teadustöötajad, üliõpilased, töölisel ja teenistujad, saime kurva teate nii meie kui ka kogu progressiivse inimeskonna poolt väga austatud Nõukogude Liidu Kommunistliku

Partei Keskkomitee peasekretäri ja NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe seltsimees Leonid Brežnevi surmast.

Sügavas kurbuses avaldame teile kaastunnet ja lubame, et hoiame igavesti mälestust sm. L. Brežnevist kui järjekindlast leninliku rahupoliitika eestvoitlejast, kui vankumatust

kommunistist ja maailma õiglasema ürituse — õnneliku elu ja rahu eest maailmas võitlejast.

Sügavas kurbuses
rektor pror.
ACKERMANN,
partei sekretär
dr. HAUSDORF

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Avaldame automaatikateaduskonna komsomolisekretäri LR-31 üliõpilase AVO KOKMANI kõne Leonid Brežnevi mälestusele pühendatud leinamiitingul TPI-s.

Kommunistliku Noorsooühingu ridades, kuhu Leonid Brežnev astus 17. eluaastal, kujunes temast eelmise põlvkonna kommunistide vääriline järglane. Kommunist Leonid Brežnevi kogu elu ja tegevus on olnud ja jääb eeskujuks tänapäeva nõukogude noorsoole. NLKP Keskkomitee peasekretärina kandis ta raugematut hoolt ja muret meie noorte kommunistliku kasvatamise eest.

Meie tänase komsomoli ja kogu nõukogude noorsoo tegevuse aluseks on Leonid Brežnevi esinemised NLKP ja ÜLKNÜ kongressidel, kus ta suunas meie

noori maailma esimese sotsialismimaa ees seisvate keerukate majanduslike, poliitiliste ja kasvatuslike ülesannete aktiivsele lahendamisele. Leonid Brežnevi viimaseks ulatuslikumaks pöördumiseks nõukogude noorsoo poole jäi tema kõne ÜLKNÜ XIX kongressil 1982. a. mais.

Tallinna Polütehnilise Instituudi kommunistlikud noored ja noored töötavad meie kallile parteile ja nõukogude valitsusele, et nad jätkavad vääriliselt isade ja vanaisade poolt kätenäidatud sotsiaalse progressi teed.

Kallid seltsimehed!
TPI komsomoliorganisatsioon ja kogu üliõpilaskond ühineb leinava Nõukogudemaa murega ja langetab sügavas kurbuses pea meie partei ja riigi kaa-aegse juhi, rahvusvahelise kommunistliku liikumise ja ülemaailmse rahuliikumise väljapaistva tegelase Leonid Brežnevi ootamatu surma puhul.

19. 12. 1906 —

10. 11. 1982

Mõtteid

L. Brežnevi teosest „NOORTE EHITADA ON KOMMUNISM“

☆ Partei ja kogu rahvas usuvad noorsoo loovasse jõusse. Me tahame, et noorte elu täidaksid alati konkreetsed ja meie kodumaale kasulikud üritused. Nõukogude noormehed ja neiu reageerivad erksalt partei ja valitsuse kõigile üleskutsetele.

☆ Mõned noored inimesed tahavad jääda kõrvale pulbitsevast elust, neil on ülalpeetava mõtlemisviisi, nad nõuavad riigilt palju, kuid unustavad oma kohustused riigi ja rahva vastu.

☆ Meie riik oleks palju rikkam ja tugevam, kui me kõik õpiksime säästlikult, peremeelikult suhtuma igasse metalli-, söe-, tsemendi- ja naftakilogrammisse, igasse rahva rublasse.

☆ Sõnade ja tegude ühtsus — see tähtis Lenini nõue peab ka edaspidi olema meie partei, iga kommunisti, iga juhtiva töötaja tegevuse seaduseks.

☆ Meie noorsoo eri gruppidel — noortel töölistel, talupoegadel, spetsialistidel, üliõpilastel ja koolinoortel — on oma iseärasused. Komsomol peab oskama töötada iga niisuguse gruppiga.

☆ Kes alahindab kriitikat ja ignoreerib seda, määrab enese teadlikult läbikukkumisele. Põhimõttekindla kriitika ja enese-kriitika laialdane arendamine on parteiorganisatsiooni poliitilise tervise tunnus, näitab tema

õiget arusaamist oma kohusest partei ja rahva ees.

☆ Meie tänapäevane ühiskond on meie maa kõigi põlvkondade, kõigi rahvaste, kõigi töötajate mõistuse ja talendi sulam.

☆ Noor põlvkond pärib oma isadelt tohutult komplitseerunud tootmisalaste, teaduslik-tehniliste ja ühiskondlike funktsioonidega organismi. Et seda edasi viia ja arendada, on tarvis põhjalikke erialaseid teadmisi, meisterlikkuse pidevat täiustamist valitud kutsealal.

☆ Noorsoo entusiasm on püha mõiste. Sellega ei tohi spekulereida, seda ei tohi kuritarvitada selleks, et mätsida kinni puudusi, mis on tingitud mõnede administraatorite eba-peremehelikkusest, oskamatus-est organiseerida tööd.

☆ Öeldakse, et õppida on vaja kogu elu. See vana tõde maksab kõigi kohta. Kuid vististi

kõige rohkem käib see nende kohta, kes teisi õpetavad.

☆ Kasvatustöö edu on oleneb suuresti sellest, kui tihedalt on ühendatud kooli ja kodu jõupingutused.

☆ Elu ise, objektiivne tegelikkus on meie liitlane ideoloogilises võitluses.

☆ Tahaksin ikka ja jälle rõhutada, et kui partei räägib noorsoo poliitilistest õpingutest, marksismi-leninismi teooria omandamisest, siis ei pea ta silmas ühtede või teiste raamatute mehaanilist pähetruupimist, vaid marksistlik-leninliku maailmavaate olemuse mõistmist.

☆ Oluline on hinnata ka noorte inimeste võimet täita entusiasmiga neile usaldatud ülesandeid, nende oskust teravalt reageerida puudustele ja likvideerida neid.

☆ Üliõpilasaastad ei ole ainult ettevalmistus homseks, ei

ole lihtsalt selle ootus. See on juba praegu koloriitne ja sisukas elu. See on pingeline, loov töö, aktiivne ühiskondlik töö.

☆ Aeg dikteerib inimestele oma seadusi. Nooremad järgivad vanemaid. Nii on see perekonnas. Nii toimub see ka ühiskonnas. Põlvkondade vahetumine kätkeb erinevas eas inimeste ühist tööd, tööd käsikäes, õlg õla kõrval. Igale põlvkonnale saabub aeg, mil ta jõuab ühiskonna elus võtmeasendite. Niisugune aeg saabub ka teile.

☆ Nõukogudemaa noorsugu ja tema juht — paljumiljoniline komsomol, partei kindel reserv — õigustavad aega partei ja rahva lootusi. Meie, vanema põlvkonna inimesed, ütleme veendumult: meie maa tulevik on heades kätes, see aga tähendab, et meie ei ole asjata elanud ja võidelnud.

17. november, rahvusvaheline üliõpilaste päev

TPI tähistas koos Tallinna teiste kõrgkoolidega 17. novembril rahvusvahelist üliõpilaste päeva NSV Liidu moodustamise 60. aastapäeva raames. Esmaspäeval toimus TPEDI-s isetegevuskonkurs. Teisipäeval

korraldati viktoriin Tallinna kõrgkoolide võistkondade vahel. TPI filmiklubi pühendas osa oma selle nädala õhtust rahvusvahelisele üliõpilaspäevale. TPEDI tudengid kohtusid oma õppejõu, ELKNU preemia vast-

se laureaadi Mait Aguga. Kolmapäeval toimusid Tallinna koolides kõrgkoolides üliõpilaspäevale pühendatud miitingud. Parimaid üliõpilasi võeti vastu ELKNU Tallinna Linnakomitees. Üliõpilased asetasiid lilli

V. I. Lenini mälestussamba jalamile, igavese tule juurde ja Maarjamäe memoriaalkompleksile. Neljapäeval leidis TPI taidlejate majas aset õhtu sarjast «NSV Liit 60», kus seekord kõneldi Kirgiisi NSV-st. Samal

päeval kohtusid Tallinna kõrgkoolide esindajad ELKNU Keskkomitee sekretäri Jaak Saarniluga. Rahvusvahelisele üliõpilaste päevale pühendatud ürituste sarjale pani punkti kõnevõistlus TPEDI-s.

INSTITUUDI NOUKOGUS

19. oktoobril

Kuulati ära vastuvõtukomisjoni vastutava sekretäri J. Yanaveski ettekanne uute üliõpilaste vastuvõtu tulemustest. Märjiti järgmist. Plaani kohaselt tuli päevasese osakonda võtta 1230 üliõpilast. 31. juuliks oli laekunud

1470 avaldust. Täiendav vastuvõtt kuulutati eesti õppekeele erialadel 0202, 0302, 0308 ja vene õppekeele erialadel 0308, 0501, 0601 ja 1207. Järeikonkursil täideti vastuvõtu plaan, kusjuures erialale 0202 võeti 20 üliõpilast rohkem vastu erialal 0302 arvelt.

Vastavalt ENSV Kõrg- ja Keskerihariduse Ministeeriumi loale reguleeriti ka mittestatsionaarsesse õppevormi vastuvõetavate üliõpilaste arvu. Õhtusesse teaduskonda võeti plaani-

lisele 505 kohale 462 üliõpilast, kaugõppe teaduskonna 305 kohale 462. Seega ületati plaan 15 võrra (vastava korralduse kohaselt on lubatud mittestatsionaarses õppevormis suurendada vastuvõttu 5%).

Vennasvabariikide kõrgkoolide konkursivabale 47 kohale suunati õppima 39 üliõpilast. Äärmiselt vähe laekus avaldusi koostöökoostööplaani kohaldamiseks, kus 56 kohale suunati vaid 9 üliõpilast.

Suure töö sisseastujate tead-

miste taseme tõstmisel tegid matemaatikud, organiseerides nn. matemaatikapäeva ja levitades vastavat ülesannete kogumikku, ning füüsikud: v.-õp. G. Peets organiseeris füüsika loengute sarja sisseastujatele ja levitas vastavat küsimustikku.

TPI erialade ja õppimisvõimaluste tutvustamisest on aga eemale jäänud enamik kateedreid.

Vastuvõtukomisjoni alakomisjonid tulid oma tööga toime. Ar-

vutuskeskus (E. Rootalu) tagas vastuvõtuandmete töötlemise ja vajalikud aruanded, kuigi neid ei saanud alati õigel ajal.

Enamik teaduskondade vastuvõtukomisjonide töötajaid täitis oma ülesandeid täpselt ja kohusetruult. Üksikute töötajate vastutustundetu suhtumine aga häiris komisjoni tegevust tervikuna.

Nõukogu võttis vastu üksikasjaliku otsuse arutatud küsimuses.

TOITLUSPROGRAMM ELLU!

Enne selle artikli kirjutamist küsisime Sütiste tee 249 asuvas ETKVL-i toiduainete kaupluses, et vaadata, milliseid Põltsamaa Põllumajanduskombinaadi tooteid parasjagu müügil on. Olid «Põltsamaa marmelaad» (hind purgita 66 kop.), kodune «Karusmarja džemm» (77 kop.), kodune «Ouna džemm» (70 kop.), viljalih ja suhkruga «Karusmarja mahl» (37 kop.), «Riivitud õunad» (23 kop.). Vähe või palju? See on omaette probleem. Pressiklubi aga sõitis Põltsamaale hoopiski instituudi vilistlastele külla, tutvuma nende tööga. Kohtusimegi enamusega neist, kes põllumajanduskombinaadis tööl ja kel on TPI-haridus: laboratooriumi juhataja RAIMUND KAASIK, lõpetanud keemia-mäe teaduskonna 1955. a.; tööstusdirektor LEO DAPON, lõpetanud KO erialal 1977; peainsener URMAS HOLLER, KO erialal 1977; varustusosakonna vanemtehnika, novembrist ökonomist HELGI ZUKOVITS, lõpetanud kaugõppes TP erialal 1982, standardiseerimisinsener ASTA ÜBNER, KO erialal 1977; tehnoloogiaspetsialist ÜLLE SALMU, KO-erialal 1982; meister ÜLLE HÄRGINEN, KO erialal 1981.

Jutu, mis nüüd järgneb, võivad põltsamaalased ja teadlikud tudengid KO erialalt vahele jätta, kuid mis parata — kompositsioon nõuab sissejuhatust. Alustasime küll ringkäiku tööstusdirektori Leo Daponi kabinetist teroituste ja käepigistustega, refereeriksime siiski aga ka kaht brošüüritud väljaannet: G. Mets, «ETKVL Põltsamaa Põllumajanduskombinaat». — Tln.: «Valgus», 1980. 80 lk. ning H. Magnus, K. Laigina, «Põltsamaa». — Tln.: «Eesti Raamat», 1975. 124 lk.

«Eesti NSV 33 linnast on Põltsamaa vabariigi mandriala geomeetriselisele keskusele kõige lähemal. Kui tõmmata jooned Eesti kirdeosast (Narva-Jõesuu) edelanurka (Nla) ja loodeservast (Paldiski) kaguäärde (Meremäe), ristuvad need mõne kilomeetri kaugusel Põltsamaast edelas.»

«Põltsamaa, mis oli olnud tööstuslik keskus juba XVIII sajandil, hakkas selleks taas kujunema seoses ETK (Eesti Tarbijate Ühisuste Keskihühisus, ETKVL-i eelkäija, tegutses 1917–1941) Põltsamaa tehaste asutamisega 1920. (Kombinaadi täpseks asutamisaajaks loetakse 31. detsembril 1920). Tehaste rajamiseks osteti Vana-Põltsamaa mõisa hooned ja maad. Loodud ettevõtte ülesandeks seati põllumajandussaaduste tootmine ja töötlemine.»

Ettevõtte struktuur jaguneb kaheks: tööstuslik osa ja põllumajanduslik. Vanasti oli aiandi osakaal suurem, ütles Leo Dapon. Siit leiamegi ülaltoodud kuivale loetelule sobilikku jätku, mis pärineb vestlusest tööstusdirektori kabinetis. «Käesoleval ajal rahuldab ainult kapsasaak tööstuse vastava toorainevajaduse.»

«Miks veini poodides ei ole?» Mõtleme kõrgekvaliteedilisi väga nõutavaid Põltsamaa naturaalveine. See naiivne ja ootamatu küsimus tuli päris kogemata. Kuid vastata polnudki lihtne. Vastus hõlmas nii otsest kui ka kaudset suurt probleemide ringi, millest mõningaid punkte saab kohaldada tervikule.

«Me ei tooda sugugi vähem kui varem. Nõudlus on suurenenud. See on üks asi. Turustamine toimub põhiliselt ETKVL-i süsteemis. Tallinnas nagu teada on enamus riiklikud kaupastud. Väljapoole vabariiki me kaupi ei turusta, samuti on tühine ekspordiosa. Veine selles nomenklatuuris pole. Ja siis — tooraineprobleem. Näiteks marju saime tänava ligikaudu 1200 tonni asemel vaid 600 tonni. Põhjusi on mitmeid: madalad kokkuostuhinnad, kolhooside veinitööstused, mis samuti toorainet vajavad. Meil aga pole transporti. Tunamullune käre pakane tegi aegade palju pahandust. Neid haavu paari aastaga ei ravi. Tooraine defitsiidiga seoses väheneb aga toodete nomenklatuur: teeme seda, millest teha saame. Praegu on kõige kättesaadavamad õun, mis kannab üle aasta, ja kapsas, mis kasvab igal aastal.»

Probleemid, probleemid... Üks sünnitab teise, teine kolmanda. Nii need hallid juuksed tekivad. Mõni tund hiljem istusime 1978. aastal valminud degusteerimissaalis. Rääkisime muuhulgas juhtimise ja juhtimisest, sellest, kas TPI õpetab juhtima, võiks ka õelda suhtlema. Seisukohti oli mitmeid. Üks nendest kõlas nii: nagu ei saa õppida maalikunstnikuks ega muusikuks, nii ei saa õppida ka juhiks. Juhiks sünnitatakse. Huvi- tavad. Vaideldav? Loomulikult, sest nii sünnivad tõesed.

Kõigepealt olime käinud konservitehhi, üle õue minna. Just selle õue (mitte õu, pigem hästi korrasstatud park) kohta on tahtmine midagi liürilist öelda. Tunne, mis tekib, on sama, kui viibiksid sajandivanuses koolimajas, kus iga kriuksu pörandalad ja kulunud trepiaste töö mineviku sinu juurde. Ühesõnaga: kena.

Hiljem küsisime veel, kas pealinn ei tõmba. «Käime Tallinnas ära... Tuleme tagasi, siis, fuhh, ei taha tiikk aega enam minna.» Nii vastatigi.

Konservitehhi: töötajaid üle 100, 1982. aasta plaan: 1) puuvilja-aedvilja konserve 6,7 milj. tingtoosi; 2) sinepit 120 tonni; 3) mahla 1000 tonni; 4) karastusjookide kupaaže 59 000 dal, kogutoodang 5,7 milj. rubla, realiseerimine 5,2 miljonit rubla, töövõljalikuse näitaja 1981. aastal 39,1 tuhat rubla. Kitsaskohad: tsehhi annab suhteliselt vanade seadmete ning masinatega üle projektivõimsuse 2,5 korda rohkem toodangut. Lähematel aastatel on plaanis uue konservitehhi ehitamine.

Traubimasinad tol päeval ei töötanud. Nii jäigi Urmil näge-

JÕUDU PÕLTSAMAALASTELE!

mata, kuidas põltsamaa marmelaadi või sinepit tuubidesse viilitakse. Siin võib muuseum juhtuda sedagi, mille kohta võib tarvitada põhimõtet — ära usu välist kesta.

Vahemärkus: Põltsamaa Põllumajanduskombinaadil on I klassi eesti punase veiseõu kari. Keskmise piimatoodang 4200 kg lehma kohta rasvasus 4,3%.

Siis läksime veinitehhi, kus valmivad «Põltsamaa kuldne», «Põltsamaa punane», «Põltsamaa tõmmu», «Põltsamaa magus» ja teised veinisordid.

Veinitsehhi: töötajaid 35, aastaplaan 175 tuhat dekalitrit.

Ja nüüd istuvad laua ääres kõik, kel ühine nimetaja TPI: praegused tudengid, vilistlased, TP ajakirjanikud.

Kui kusagil makstaks rohkem, kas lähete minema, küsisime.

«Ei ikka lähe, kui kollektiiviga harjunud.»

TPI?

«Praktilisi kogemusi ta ei anna. Ei saagi neid anda. Kuid huvi oma eriala vastu, oskus ja tahtmine sellesse süveneda peaks igal diplomeeritud inseneril siiski tekkinud olema. Kui on vastupidi, tuleb süüdistada iseennast.»

«Lõpetanute kohtlemine nende uutelt töökohtadel pole päriselt selline, mida värske spetsialist vajab. Ideaalne oleks, kui äsjane tudeng saaks töötada mõnda aega kellegi kogenud kvalifitseeritud inseneri käe all, kusjuures enne iseseisvalt tööle asumist eelneks põhjalikum teadmiste kontroll juba konkreetsetelt tööülesandest lähtudes.»

«Keegi teatud ja tuntud mees on öelnud, et tema loeb inseneriks ainult sellist inseneri, kes on kodus diferentsiaalvõrrandites.»

Kaugõpe?

«Praktika ja teooria seos. Meie saime teoreetilisi teadmisi ning õppejõud rikastusid sageli praktiliste kogemustega.»

Kas oli raske?

Helgi Zukovits: «Jah, vaenlasele ka ei soovi!»

Aga ometi on iga kaugõppija pärast diplomi saamist endaga (õigusega!) rahul.

Räägiti sellest, et endised grupikaaslased saavad ikka ja jälle kokku, kes harvemini, kes tihedamini; sellest, et tehnoloogipõhjalik on 110 rubla; sellest, et kombinaadil on oma kauplus ja puhkebaas Võrtsjärve ääres. Jne. Jne.

algustPIst

* Urmass Holler ja Leo Dapon.

* Helgi Zukovits ja Asta Übner.

* Ülle Salmu ja Ülle Härginen.

Jõudu põltsamaalastele! Meie, praegused pressiklubilased aga jättkame teed vilistlaseisuse ning tootmisjuhtimeti poole — kes keemikuna KO erialal, kes mujal. Vilistlaste elu ja tööga

tutvumist jätkame TP veergudel ka edasviidi.

KO-71 üliõpilane ENDEL SARAPUU, kes Põltsamaal ka praktilik oli.

JUTA HABICHTI fotoõ

Kateedri vanust saab määrata mitmeti ja mitte ainult aastates. Aastate poolest on filosoofia kateeder kogenud, eakas: õppejõudude keskmine vanus 48,8 aastat. Keskmise mahub TPI kõige vanem professor-konsultant, auväärne Otto Stein (82 aastat), kelle nooruslikkus on alatiseks imetlusobjektiks olnud, ja kommunistlikud noored Margus Mägi (23 a.) ning Andres Krigul (26 a.), vast MRÜ lõpetanud assistendid, keda nende tagasihoidlikkus vanemaks teeb. 20 aasta eest vanuse probleemi polenud. Nüüd peab kateeder noorenema. 1961. aastal alustanud õppejõududest on A. Hansen ja M. Põldra juba manalamehed, D. Erport pensionil. Kateedril on õnnestunud vananemisprotsessi pea-aegu peatada. Aga siiski kasvab viimase viie aastaga keskmine vanus veel 9 kuu võrra.

Kateedri tõelise eaa määrab ta teaduslik-metoodiline küpsus, suutlikkus targalt lahendada õppe-kasvatuse ning teadustöö ülesandeid. Sellega saab filosoofia kateeder hakkama, kui tegemist on tudengitega. 20 aastaga on kateedri «käte alt» läbi käinud üle 20 000 üliõpilase, kes teinud kaks eksamit filosoofias ning kuulunud ateismi (päevased), osalt ka eetika ja esteetika kursusi. Kateedri õppejõudude pedagoogiline staaž kõrgkoolis on kokku 299 aastat, kahekümne aasta eest oli see vaid 47 aastat. Metoodikatöö tugisambaiks on dotsendid Viive Küllaots, Elviira Tšerkassova ja Arnold Luks. Viimase algatatud temaatilised konsultatsioonid-kollokviumid kaugõppijale on leidnud edukat rakendamist nii oma (A. Eller, D. Perović) kui ka teistes kateedrites. Paljutahulises õpetamis- ja õppimisprotsessis pole progress alati joon-sirge. Kateedri algaastail oli talvessioonil läbipõrujaid vaid 1 protsent, 20 aastat hiljem 1,6%. Seetõttu teame, et täiskasvanustki saab alati veel täiskasvanum ja kogenust veelgi kogenum olla.

Kateedri ajavanas on 20 tegevusaastat. Filosoofiat õpetati tehnikatudengitele ka enne seda, kuid vähem ja koos NLKP ajalooaga. Iseseisva kateedrina alustas 5,5 õppejõudu + kabineti juhataja Loomeraskusi (1961—1966) kandis TRÜ-st üle toodud prof. O. Stein, aastatel 1966—71 juhatas kateedrit dots. A. Luks. Sellest ajast jäi täpsuse jälg metoodikatöö näole. Prof. M. Makarovi lühike tööaeg (1971—72) süvendas teooriaarmastust. «Teisel poolajal» (1972—82) on kateedriga pidanud tegelema allakirjutanu.

Algul oli teaduskraad vaid kahel mehel. Aegapidi kaitses väitekirju 10 õppejõudu. Dotsendid V. Küllaots, A. Nobel ja osalt allakirjutanu, samuti dots. kt. H. Koitla ja P. Laido on kateedri kasvandikud. Praegu on teaduskraad 11 õppejõul, 2 on professorid, 6 dotsendid, 3 dotsendi kohusetäitjad. Aleksandra Gorjatšova on filosoofiadoktor. Doktoritöö on valmis Viktor Nossovitšil, kandidaadiväitekirj Helje-Mai Väädil. 9 õppejõul on filosoofiaalne pëhiharidus.

Kateedri kollektiiv on 20 aastaga näidanud, et üksmeelselt suudetakse täita väga keerulisi ülesandeid.

20 AASTAT HILJEM

● TEADUST EI TEE ÜKSI ●

Ometi oli aeg, mil kateedri õppejõud nokitsesid igati omaette probleemide kallal, mis neile huvi pakkusid. 1975. aastal ühendati kateedri uurimistööd ühte suunda — sotsialistliku ühiskonna vaimne elu — (juhendaja dots. V. Küllaots, 1978. aastast prof. A. Gorjatšova). Viimane üksiktöö lõpetati 1976. aastal. Tulemused ei lasknud kaua oodata. Samal aastal lüüritati 2 teemat vabariigi tähtsamate ideoloogiliste ja ühiskondlik-poliitiliste uuringute plaani, nüüd on selles plaanis kõik 3 kateedris viljeldatud teemat — ühiskondliku teadvuse probleemid, rahvussuhted ja noorsoo ateistlik kasvatus.

Prof. A. Gorjatšova väsimatu energia ja «personaalunioon» Filosoofia Seltsi Eesti osakonnaga võimaldas viimastel aastatel kokku kutsuda mitmeid teaduskonverentse, mis kajasis üle vabariigi piiride. Üldse on kateeder 20 aasta jooksul korraldanud või võtnud osa 11 teaduskonverentsi ja 15 vabariikliku seminari organiseerimisest, neist 5 konverentsi filosoofia ja 6 teadusliku ateismi alal. Alates 1970. aastast on igal aastal, 1975. aastast 2 korral aastaks korraldatud vabariiklikke ateismiseminare propagandistidele ning õppejõududele.

Kateedri ateismiharrastus põhineb elulähedasel teadustööl. Ateismikursust loeti juba 2 aastat enne kateedri moodustamist. Esimene filosoofide väitekirj TPI-s oli ateismi vallast (dots.

D. Erport). Tänu originaalsele uurimistööle ja kogemustele üliõpilaste ateistlikul kasvatusel on kateeder 1977. aastast ministeeriumi baaskateedriks teadusliku ateismi alal. See kõik on kollektiivi töö tulemus.

● MIS OLI, ON JA JÄÄB ●

Kogemused jäävad: uued põlvkonnad kasvavad eelnenute õlgadel. Väärtuslikku tuleb säilitada ja arendada.

Oluline on töösse suhtumine. Sõjast tulnud meestel ei olnud vahet ühiskondliku ja isikliku vahel. Rõõm oli endast anda kõik, ühiskondlik progress oli ühtlasi eneseteostus. Opettöös ei tehtud probleemi «akendest» tunniplaanis, isiklikule ajale ja kasinatele kogemustele vaatamata anti edasi maksimum teadmisi.

Sellist helget töösse suhtumist on olnud palju. Nimetagem vaid arvukaid «üleplaanilisi» konsultatsioone, sadade ja tuhandete referaatide juhendamist, prof. A. Gorjatšova hiigeltööd Filosoofia Seltsi sektsiooni teaduskonverentside korraldamisel, teeside ja kogumike redigeerimisel, sadat «Atheose» õhtut, mille tasuks vaid tegemise ja kordamineku rõõm.

Kui aga selle sisult kommunistliku töösse suhtumise eest oodatakse erilist tasu või isiklikku kuulsust, siis muutub see iseenda vastandiks.

Kateedri raudvaraks jääb vana revolutsionääri Karl Umbleja õiglus ja optimism. Ranna-

männina visa kommunist suutis rängalt ebaõiglase saatuse kiuste eaka meheena alustada taas algusest, kibestumata, tal- le omase meelegilusega leppida asjadega, mida me ei saa muuta, julgusega muuta asju, mida me muuta saame ja tarkusega nende vahel alati vahet teha. Seda tarkust läheb vaja, et üldtunnustatud normide subjektiivne eiramine ega omakasupüüdlid formaalsuste külge klammerdumine normaalset tööd ei takistaks. Sassiilainud küsimuste lahtiharutamisel on dotsent Umbleja objektiivne, printsiipaalne sõna ikka eeskujuks, kuigi haigus teda meie hulgas olla ei lase.

Kateedri töö on paljutahuline. Ent universaalseimalgi õppejõul on lemmiktaht, mida ta paremini tunneb. Teadusega tegelevad kõik, kuid teemajuhendajaks sobivad vaid viljakamad, need, kes oskavad näha probleeme. Metoodikatöö kogemusteta ei saa õpetada, aga uusi ideid metoodika valdkonnas ei paku igati. Hea lektor peab olema aga igati, kes tudengile teadust õpetab. Kateedri töö edu sõltub suurel määral sellest, kuidas õppejõud oma võimetele ja kalduvustele optimaalseima rakenduse ning omavahelise koostöö leiavad. Seni on igatiks andnud oma tõhusa panuse. Selle eest kõigile õppejõududele suur aitäh!

Hiljaaegu tunnistati filosoofia kateeder ühiskonnateaduste teaduskonnas parimaks töödistsipliini ja korra poolest. Peateene selles ja õppetöö normaalses kulgemises on abiõppepersonal — filosoofia kabineti juhatajal AILI TIIGIL (metoodikatöö), vanemlaborant CECILIA UNDL (teadustöö), laborant LIA NÖGESEL (õppetöö) ja pesamunal MARINA KLIMBERGIL. Suur tänu, sest nendeta oleks kateeder poolik!

● KUULO VIMMSAARE

● ENERGEETIKATUDENGITE TUTVUMISPRAKTIKALT BULGAARIAS ●

Neljapäev, 8. juuli.

500 saabusime Sofiasse. Tänu meid vastu võtnud õppejõudude ja ühe tudengi operatiivsele tegutsemisele jõudsime üpris kiiresti üliõpilaslinnakusse, kus meid juba ootasid meeldivad kaheinimesetoad — korterid koos omaette duširuumi ja sisetelofoniga. TPI ühiselamu elanikud tundsid end meeldivalt petetutena; ka teised leidsid, et ootused-lootused on isegi ületatud. Isegi väike kadedusepisik pugus hinge; miks meil Tallinnas ei võiks see ühiselamine avaram olla...

Kell 12 külastasime meid vastuvõtvat instituuti, täpsemalt V. I. Lenini nimelist Sofia Masinaehituse ja Elektrotehnika Instituuti, mille asutamisaasta on 1945. Viibisime soojus- ja tuumaenergeetika kateedris, ka arvutuskeskuses, kohtusime dekaani ja mitmete õppejõududega, tutvusime õppeplaani. Kahjuks ei osalenud neil kohutimistel Bulgaaria tudengid, neil kestis juulikuus veel sess.

Õhtutundidel jalutasime Sofia kesklinnas, mis üllatas oma avaruse ja puhtusega. Samuti märkasime hämmastavalt palju skulptuure — küll üksikuid, küll terveid komplekte, ja mis kõige tähtsam: teemadepanoraam oli väga lai. Motiividest sagedamini võis märgata lõvikujusid — ikkagi riigi sümbol!

Reede, 9. juuli.

Bussiekskursioon Sofia linnas. Saime teada, et kunagi roomlaste poolt traaklaste linnuse Serdica kohale ehitatud linnas on 15 kõrgkooli, Bulgaaria TA, 12 teatrit, kuuluse Kyrillose ja Methodiose raamatukogu... Arhitektuuriravallast jätsid kõige sügavama mulje Püha Georgi ja Püha Sofia kirikud, samuti Aleksander Nevski katedraal; uuematest ehitustest andsid tooni ja värvi Sofia Kultuurihoone koos ümbritsevate fontäänide, puhkepaikade ja muu sellisega. Omaette vaatamisväärsus oli Sofia lõunaserval kõrguv 2290 m kõrgune Vitoša mägi, mis praeguseks on kurnatud rahvusparkiks. Et mäesuusatamine on väga populaarne spordiala, siis olevatki

see mägi Sofia noorte talviseks meelispuhkekohaks.

Õhtu sisustas tutvumine Bulgaaria tudengitega, mis jäi üheks meeldejäävamaks ürituseks kogu reisi jooksul.

Laupäev, 10. juuli.

Väljasõit Plevennis, mis asub Alam-Doonau madalikul ja on Pleveni ringkonna keskus. See 100 tuhande elanikuga linn on läinud ajalukku kui 1877—78 aastate Vene-Türgi sõja ägedamate lahingute tunnistaja. Pärast mitmeid ebaõnnestunud rünnakuid alustasid seal Vene ja Rumeenia liitlasväed Bulgaaria maakaitseväge toetusel 13. septembril 1877 Pleveni blokeerimist ja piirasid s. a. 2. novembriks linna ümber. Detsembrikuus kindral Osman-paša juhitud Türgi armee kapituleerus.

10. detsembril 1977, linna türklastest vabastamise 100. aastapäeval, avati neid ajaloolisi sündmusi kujutav panoraam «Pleveni epopöa 1877». See Vene NFSV rahvakunstniku Nikolai Ovetšuki juhtimisel Nõukogude ja Bulgaaria kunstnike kollektiivi loodud ühistöö vaatamine oligi meie Plevennis sõidu peamine eesmärk. Tutvusime ka linnaga.

Pühapäev, 11. juuli.

Programmivaba päev. Olime planeerinud küll retke Vitoša tippu, kuid et ilm tuli vihmane, siis suundusime hoopis ühte paljudest kiidetud mineraalveesaunadest. Kiidusõnad õigustasid end igati.

Käisime ka kinos. Vaatasime USA päritoluga ja täitsa USA-likult reklaamitud katastroofifilmi «The Touring Inferno»,

mis osutus täpselt selliseks, kui ette olime kujutanud — tüüpiliseks lõõkfilmiks.

Edasi oli igati meid oma aja peremees ja kasutas seda ka oma heakspidamiste järgi. Päevikupidaja näiteks veetis koos Bulgaaria tudengi Jevgeniga (kes lubas olla Vitoša «vallutamisel» grupijuht) meeldiva õhtupooliku «Disco Club Astoria».

Esmaspäev, 12. juuli.

Külastasime Sofia äärelinnas asuvat Traitšo Kostovi nimelist soojuselektrijaama. Kahjuks oli jaam suurel määral remondis, mistõttu nägime oodatust vähem. Saime teada, et kütuseks kasutatakse gaasi ja masuuti, mis asuvad seitsmes maa-aluses reservuaaris. Kasutusel olid Tšehhoslovakkia firma «Škoda» turbiinid, 8 kütte- ja 4 energeetilist katelt. Paljud agregaadid olid pärit kas NSV Liidust või Poolast. Põgusalt tutvust tegime veepuhastussüsteemiga.

Teisipäev, 13. juuli.

Viimane päev ehk täpsemalt ennelõuna Sofias. Astusime sisse Kultuuripaleesse, arhitekt Barov. Au tuleb anda bulgaaria ehitajatele, kes suutsid selle kauni kompleksi valmis ehitada vaid kolme aastaga, ning seda oma jõududega. Hoone ruumide kogupindala on 17 tuhat m², mis on ära jaotatud 4000 kohaga konverentsisaali, kahe väiksema ja kolmeteistkümne suurema saali vahel, ning loomulikult arvukad abiruumid. Konverentsisaali saab kasutada ka mitmeteks kultuuriüritusteks, sünnroontõlke abil läheb informaat-

ventilatsiooni- ja küttesüsteemiga, kus löviosa seadmetest on Šveitsi päritoluga.

Kell 15.30 lahkusime Sofiast, sihiks Stara-Zagora.

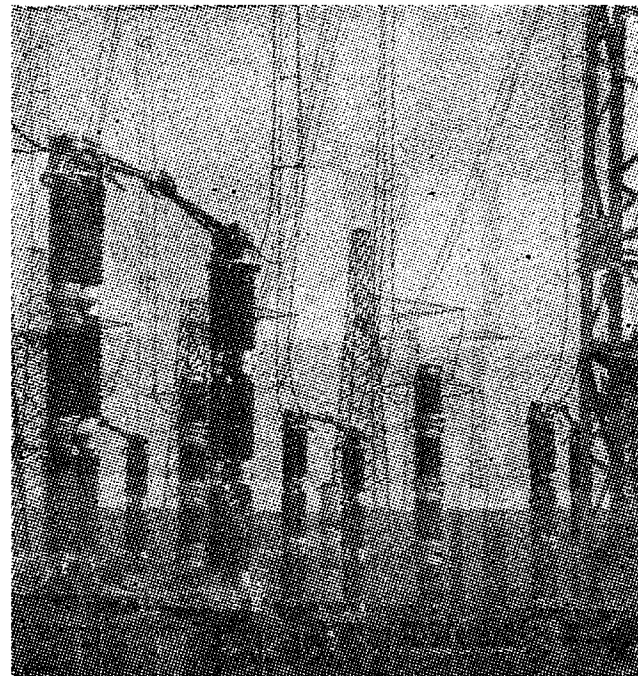
Kolmapäev, 14. juuli.

Ekskursioon Stara-Zagoras, kus gäidideks kaks meid saatvat aspiranti Sofiast — üks bulgaarlane, teine libanonlane.

Linn paikneb riigi keskosas Sredna Gora lõunanõlvakul, elanikke ca 120 tuhat. Seda väikelinna iseloomustavad looduslikult kaunis ümbrus ning korrekne ehituskunst. Tööstuses on esiplaanil masina-, puuviljakonservi-, taimeõli- ja tekstiilitööstus. Ka valmistatakse nõutavaid ja maitsvaid õllesorte.

Linnääärses puhkerajoonis olid külastajate päralt lahtised ujumisbasseinid, järv aerutamisevõimalusega, mineraalveesaun, vabaõhurestoran. Jõudu mõõda proovisime kõike. Õhtutunnid veetsime kesklinnas. Päeva suurimaks tillatuseks jäi avastus, et isegi Bulgaarias võis olla raskusi tomatimahla hankimisega.

(Järgneb).

4. novembril sai tehniliste õppevahendite teenistuse raudvara Ilmar Saks 50 aastaseks. See tähendab ka 30 aastat tööd kinomehaanika erialal, neist viimased 20 TPI-s.
1962. aasta oktoobrikuus asus meie instituudi kino-fotolaboris tööle energiline ja teotaheline noormees Ilmar. Mustamäe

õppekorpustis siis veel ei olnud. Tolleaegne labor paiknes Toompeal. Filme tuli näitamas küia instituudi ainukeses kinoauditooriumis, Kalini t. 101. Peagi kinofitseeriti veel üks auditoorium, nüüd juba Ilmari kaasalõõmises.
Järgmised suuremad muutused laboris olid 1967. aastal.

Pärast Mustamäe teise õppekorpuse ja füüsika auditooriumi valmimist alustati sama hoone keldris kino-foto labori uute ruumide väljaehitamist. Seejärel seisid ees suur töö seadmete ümberpaigutamisel vana-dest ruumidest uutesse, uute seadmete hankimised, paigaldamised ja väljareguleerimised. Kõige selle juures on Ilmari toekas õlg tõhusalt kaasa aidanud.

1968. a. valmis uus aula koos kaasaegselt sisustatud kinoprojektiooniruumiga. Sellest ajast alates pole praktiliselt möödunud ühtki nädalat ilma kino-seansita ega ühtki kinoseanssi aulast ilma Ilmarita. Kõik filmiklubi õhtud igal juhul ka.

Ilmaril on peale kinomehaanikuameti muidki kohustusi. Ta varustab laborit vajalike materjalidega, vastutab varade eest. Peale selle on Ilmar kogu osakonna naispere lemmik. Juhub kingal talda lahti tulema või konts murduma, läheb rikki fotoaparaat või streigib läikepress — ikka on Ilmar abiks.

Kõigi meie nimel, kes ka pil-dil Sinu ümber üksmeelselt koos, soovin Sulle jätkuvat head tervist ja jaksu tagasihoidlikul, kuid nii väga vajalikul tööpostil!

TÕT-i juhataja
JURI LAKSON

15. novembril sai 50-aastaseks filosoofia kateedri õppejõud Aadu Rast.

Viiskümmend aastat on just paras aeg, et filosoofi kohta mõni sõna ütelda.

Aadu Rast on lõpetanud Leningradi Riikliku Ülikooli filosoofiateaduskonna sotsioloogia erialal. Meie instituudis töötab ta õppejõuna juba kaheksandat aastat, juhendades filosoofia seminare automaatika- ja mehaanikateaduskondades. Õpetada filosoofiat paralleelselt põhitööga mujal ja muul alal ei ole ilmselt kerge. Selleks on vaja suuta end pidevalt lülitada konkreetsetelt küsimustelt üldise maailmatunnetuse probleemidele, jõuda igapäevase elu ülesannetelt sotsioloogiliste üldistusteni. Aadu Rast tuleb sellega suurepäraselt toime. Temale omase energiaga, ilmselt isikliku eeskujuga ja innustusega on ta muutnud filosoofia seminarid õppegruppides arutlusteks-dispuutideks maailmavaatelistele probleemidele vastuste otsimisel, teadusliku kommunistliku maailmavaate kujundamisel üliõpilastes. Selle tegevuse tulemuks on üliõpilaste huvi filosoofia vastu, mis on avaldunud ÜTÜ uurimustes ja leidnud tõsisist tunnustust konverentsietekannetes ning auhinnalistes kohtades parima filosoofiatund- ja konkurssidel.

Sotsioloogiale annab oma osa Aadu Rast ka ajakirjanduses.

Omanäolise publiksistina on ta tuntud ajalehtede «Sirp ja Vasar» ning «Edasi» veergudel. Ka «Tallinna Politehnikus» on ilmunud artikleid tema sulest.

Raske on öelda, mida pidada Aadu Rasti põhitöök, kas igapäevast juhtivat ametikohta, aialandusministeeriumis või filosoofia õpetamist TPI-s. Meie, tema kolleegid, oleme veendunud, et Aadu Rast on filosoof mitte ainult hariduselt, vaid ka kutsumuselt ja et töö-filosoofia kateedris on tema jaoks olemuslik.

Soovime juubilarile jätkuvat energiat ja loovust edasisteks aastateks!

FILOSOOFIA KATEEDER:

RAAMATU UUDISEID

1. Ендальцев В. С. Выбор профессии: Социол., экон. и пед. факторы. — Киев: Вища школа, 1982. — 151 с. — Библиогр.: С. 148—150 (55 наав.).
2. Кигель Р. Ю., Дикая М. И. Характер, содержание и организация труда преподавателя: Методич. рекомендации. — Киев: Вища

- школа, 1982. — 48 с. — (В помощь преподавателю-обществоведу).
3. Методические рекомендации по использованию ТСО в учебном процессе: Для преподавателей университетов. — Киев: КГУ, 1980. — 78 с.
4. Палкин Ю. И. Основы управляемого учебного процесса: Метод.

- рекомендации. — Киев: Вища школа, 1982. — 39 с., ил. — (В помощь преподавателю-обществоведу).
5. Проблемы высшей школы. Вып. 42. Вузовский контроль обучения студентов общественным дисциплинам. — Киев: Вища школа, 1981. — 111 с.
6. Проблемы высшей школы. Вып. 44. Совершенствование под-

- готовки специалистов. — Киев: Вища школа, 1981. — 94 с., ил.
 7. Проблемы высшей школы. Вып. 45. Учебно-воспитательная работа на подготовительном отделении. — Киев: Вища школа, 1981. — 96 с., ил.
- Коostas Teadusliku Raamatukogu kõrgkooli infogrupi vanemtoimetaja E. Teder.

INFORMIINILE!

Kas oskate ammendavalt ja kiiresti kasutada teatmeteoseid, raamatukogu katalooge ja kirjandusnimestikke?

Võistlus nende kasutamise oskuses — juba traditsiooniline X INFORMIIN — toimub tänavu teisipäeval, 30. novembril algusega kell 14 raamatukogu lugemissaalis Ehitajate tee 5.

Ootame eriti I kursuse üliõpilasi, kes saaksid proovida ning kinnistada äsjastel bibliograafiaõppustel omandatud teadmised. Tere tulemast on aga kõik huvilised. Opperühmades moodustatagu 3-liikmelised võistkonnad ja registreeritagu hiljemalt 26. novembriks raamatukogu valvibibliograafi juures või telefonil 53-73-53.

26. novembril kell 14 anname lugemissaali rõdul võistkondadele konsultatsiooni ja jagame välja informiini juhendid.

Ootame kõiki võistkondi ootavad autandid!

Informiini kutsune ka kõiki huvilisi. Teile on mõeldud suure ringi küsimused: A (keerulisem) ja B (lihtsam) variant. Valige neist endale sobiv! Vastused leiate meie raamatukogu teatmeteoste abil. Iga vastuse juurde märkige andmed allika kohta: teatmeteose pealkiri, köite nr. ja väljaande ilmumisaasta. Iga õige vastus koos korrektselt viitaga allikale annab punkti. Vastused tooge hiljemalt 26. nov. valvibibliograafi kätte rõdule. Lisage ees- ja perekonnanimi, õpperühm või töökoht TPI-s. Suure ringi võitjat autasustatakse 30. novembril informiini ajal lugemissaalis.

TEADUSLIK RAAMATUKOGU ELKNÜ TPI KOMITEE

SUURE RINGI KÜSIMUSED

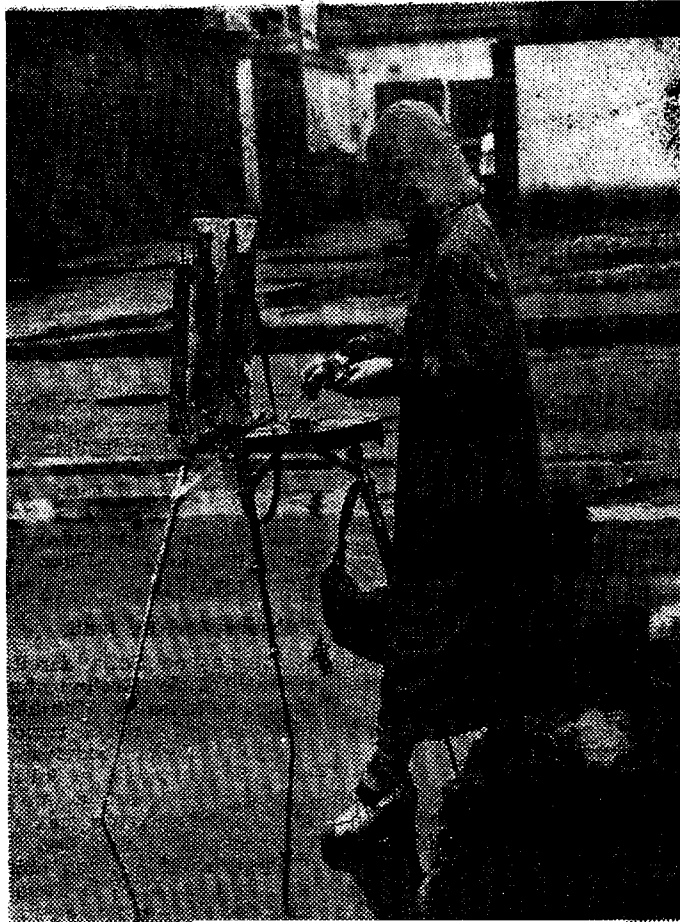
Variant A

1. Leidke I. N. Ulanovi nim. Tšuvsi Riikliku Ülikooli aadress!

2. Kes olid aastail 1928—1929 ilmunud ajakirja «Tee ja Tehnika» tegevtoimetajad? Kes neist on töötanud TPI-s ja mis aastatel?
3. Kes on retsenseerinud raamatut: Argal, A. jt. Vene-eesti kutse- ja ametinimetuste sõnastik. Tln., Valgus, 1979?
4. Kellele määras NSV Liidu Teaduste Akadeemia 1980. aastal M. V. Lomonosovi nim. kuldmedalid?
5. Mitu naist — teaduste doktorit oli Eesti NSV-s 1980. a. lõpul?
6. Millist organisatsiooni tähistab lühend IUS? Millal organisatsioon loodi? Mis aastast on selle organisatsiooni ajakiri TPI Teaduslikus Raamatukogus?
7. Kes oli S. M. Kirovi mälestusele pühendatud filmi «Suur kodanik» režissöör?

Variant B

1. Millises ajakirjas ilmus 1979. a. A. Varese artikkel «Eksamielne stress ja üliõpilane»?
2. Mis aastal oli nõukogude diplomaat Anatoli Dobronin ÜRO peasekretäri asetäitja?
3. Millises köites on avaldatud V. I. Lenini intervjuu 14. aprillil 1922. a. ajalehe «New York Herald» korrespondendile?
4. Mis aastal (kuupäev k.a.) avati Tallinnas trolliliiklus?
5. Missuguse riigi lennukompanii eraldusmärk on EA?
6. Mis aastatel on Jaak Uudmäe saanud NSV Liidu sise-meistrivõistluste kuldmedalid?
7. Kuidas nimetatakse teadust, mis tegeleb koobaste uurimisega?
8. Kes Tartu ülikooli rektoreist oli Ararati esimene vallutaja? Mis aastal tõusis ta Araratile?

LÄBI TUULE JA VEE LUMELE VASTU...

ALAR MAE foto.

TÄHELEPANU!

A/U komiteel on välja anda veel 1982. a. IV kvartalis järgmised tuusikud.

Sanatooriumid. Hingamisorganite raviks (mittetuberk. iseloomuga): Sotsi pans. (san. «Juga» juures) 13.12—05.01, 25. 50. Seedeorganite raviks Pärnu «Rahu» 24.11—17.12, 48 rbl. ja 17.12—09.01. 48 rbl. Lihumisorganite raviks Läti «Jaunkemeri» 13. 12—05.01, 54 rbl. Närvisüsteemi raviks Pärnu «Rahu» 28.11—21.12, 34.50. Puhkekodud. Odessa «Majak» 03.12—14.12, 7.20 ja 15.12—26.12, 7.20. Kõiki tuusikuid on üks.

A/U komitee, 4—105, tel. 536—366

<p>Avaldame sügavat kaastunnet Kostel Gerndorfile ISA surma puhul. Kolleegid tööstuse juhtimise ja planeerimise kateedrist.</p>
<p>Siiras kaastunne Sulle, Kostel Gerndorf, ISA surma puhul. Sinu rühm.</p>
<p>Sügav kaastunne Valentina Sõnajalale poja JAANUSE traagilise surma puhul. Opperühm TL-11 koos juhendajaga.</p>
<p>Kallid Valli ja Enno! Leevendagu meie kaastunne seda leina, mille tõi teie südamesse kalli pisipoja JAANUSE traagiline surm. MA-91 ja MA-92.</p>
<p>Spordiklubi õppejõudude suusatajate ja jooksjate sektsioon avaldab sügavat kaastunnet vanemõpetaja Rein Nõule ema OLGA NÕU 8. 03. 1900—13. 11. 1982 surma puhul.</p>